

5. CONCLUSIE EN AANBEVELINGEN

De milieukundige situatie van de onderzoekslocatie aan de Baandervesting 2 is vastgelegd.

De gestelde hypothese, dat een verontreiniging ter plaatse van een de bronlocaties niet is uit te sluiten, is bevestigd. De hypothese 'onverdacht' voor de onverdachte terreindelen dient te worden verworpen. Zowel ter plaatse van een aantal bronlocaties als op een aantal plaatsen op de onverdachte delen van de onderzoekslocatie is een bodemverontreiniging geconstateerd.

Het volgende kan worden geconcludeerd:

1. Over het gehele oppervlak van de locatie bevindt zich een bodemlaag welke sterk is verontreinigd met immobiele verontreinigingen (metalen en PAK's (Polycyclische Aromatische Koolwaterstoffen)). Deze laag bevindt zich van circa 0,45 tot maximaal 1,25 m-mv en heeft een gemiddelde dikte van 0,8 meter;
2. Op een zestal plaatsen is een mobiele verontreiniging aangetoond (voornamelijk minerale olie). De contouren van deze verontreinigingen zijn in beeld gebracht;
3. Ondanks het feit dat het oorspronkelijke boornet op de onverdachte terreindelen is verdicht, kan niet worden uitgesloten dat op niet onderzochte delen van het perceel sprake is van de aanwezigheid van een mobiele verontreiniging.

In zijn totaliteit wordt verwacht dat er circa 8800 m³ grond aanwezig is dat sterk is verontreinigd met metalen en PAK's. Het totale volume met olie verontreinigde grond wordt geraamd op 5130 m³. Beide genoemde hoeveelheden overlappen elkaar gedeeltelijk. Indien de hoeveelheid met olie verontreinigde grond wordt gecorrigeerd met het volume dat al is meegenomen in de 8800 m³ met metalen en PAK's verontreinigde grond, resteert een volume van 3120 m³.

Het met minerale olie verontreinigde grondwater bevindt zich nagenoeg geheel binnen de contouren van de olieverontreinigingen in grond.

Op basis van de vastgestelde metalen, PAK's en minerale olie gehalten (in grond en/of grondwater boven interventiewaarde) en het volume van verontreiniging in grond (meer dan 25 m³ in grond en/of meer dan 100 m³ in grondwater) wordt de verontreiniging beschouwd als 'een geval van ernstige bodemverontreiniging'. Derhalve is er volgens de Wet Bodembescherming (Wbb) geen sprake van een saneringsnoodzaak.

De urgentie van de sanering is afhankelijk van humaan toxicologische, verspreidings- en ecotoxicologische risico's van de verontreiniging.

Voor de toetsing van de urgentie is gebruik gemaakt van de publikatie: "Urgentie van bodemsanering, de handleiding, In opdracht van Ministerie VROM, maart 1995" en het door DGM en RIVM geautoriseerde computerprogramma SUS.

Uit de toetsing blijkt dat gelet op de huidige bestemming van het terrein (bedrijfsterrein) er door de verontreiniging geen humaan toxicologische, verspreidings- en/of ecotoxicologische risico's veroorzaakt worden.

De aangetoonde verontreiniging kan ons inziens worden aangeduid als een geval van ernstige, niet urgente bodemverontreiniging.

Aanbevolen wordt om sanerende maatregelen af te stemmen op de toekomstige bestemming. Eén en ander zal besproken moeten worden met zowel de gemeente als de provincie, om te komen tot een afgewogen saneringsmaatregel.
